

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Under 19. April 1928 nedsatte Justitsministeriet et Udvalg til at undersøge Spørgsmaalet om Ændringer i Fremgangsmaaden ved Inddrivelse af Skatter og andre Afgifter. Udvalget bestod af daværende Kontorchef i Justitsministeriet, nuværende Lænsdommer Th. Frølund som Formand og Fuldmægtig i Indenrigsministeriet U. C. Friis, Sogneraadshovedmand Jacob Hansen, Dommer Chr. Hattensen, Amdsraadsmedlem Gerud M. Jensen, Borgmester, Landstingsmand J. P. J. Jensen-Stevns, Kæmner Krøier, Kontorchef i Finansministeriet C. Nyholm og Dommer Roepstorff.

Efter at dette Udvalg i Februar og Juni 1929 havde afgivet Betænkning, indhentede Justitsministeriet Erklæringer over Sagen fra Finansministeriet og fra det staaende Retsplejeudvalg, og man har derpaa udarbejdet nærværende Lovforslag, til hvilket Udvalgets Betænkning af Februar 1929 er trykt som Bilag.

Medens de nugældende Regler om Udpantning for Skatter og Afgifter m. v. findes i Retsplejelovens Kapitel 54, foreslaar man, i Overensstemmelse med en Indstilling fra det staaende Retsplejeudvalg, at Reglerne fremtidig gives i en særlig Lov, hvorved man bl. a. opnaar, at de Ændringer, som ved Reglernes Anvendelse i Praksis eventuelt maatte vise sig ønskelige, vil kunne gennemføres, uden at Retsplejeloven behøver at ændres. I det tidligere forelagte Lovforslag om Ændringer i og Tilføjelser til Retsplejeloven har man derfor foreslaaet de ovennævnte særlige Bestemmelser ophævet, se Lovforslagets § 1 til §§ 597, 599, 600, 602 og 608 a og Bemærkningerne til disse Paragraffer.

Med Hensyn til Lovforslagets enkelte Paragraffer bemærkes følgende:

Til § 1.

Medens Kendelsen om Udpantning efter gældende Ret skal afsiges af Fogeden (Dommeren) i den Retskreds, i hvilken Skyldneren er bosat, gaar Forslaget i

Overensstemmelse med Udvalgsbetænkningen — Udkast til nyt 2det Stykke i Retsplejelovens § 598 — ud paa, at Kendelsen i alle Tilfælde afsiges af Fogeden i den Retskreds, hvorunder den rekvirerende Kommune hører, selvom Skyldneren i Mellemtiden er flyttet til en under en anden Retskreds hørende Kommune. Herved simplificeres Fremgangsmaaden, idet Restancer for Fraflyttere da kan godkendes til Udpantning af den samme Foged, som godkender de øvrige Restancer, og samtidig hermed.

Til § 2.

Paragraffen svarer til den nugældende Bestemmelse i Retsplejelovens § 599, 2det Stykke, men indfører i Overensstemmelse med Udvalgsbetænkningen — Udkast til Ændring i Retsplejelovens § 599, 2det Stykke — den nye Regel, at der i Bekendtgørelsen om Fogedens Udpantningsgodkendelse skal nævnes en bestemt Dag for Udpantningernes Paabegyndelse. I Udvalgsbetænkningen — jfr. Udkast til Tillæg til Lov Nr. 49 af 29. Marts 1926 — er det yderligere foreslaaet, at der, hvis en Restance ikke er betalt inden denne Dag, skal erlægges Udpantningsgebyr, medens der efter nugældende Ret, jfr. § 14 i Amtstueforordning af 8. Juli 1840, kun skal erlægges saadant Gebyr, naar Betaling af Restancen først finder Sted, efter at Fogeden har forladt sit Kontor for at foretage den paagældende Udpantning. Skattedepartementet har imidlertid ytret stærk Betænknelighed ved en Regel, hvorefter en Skatterestant, som indbetaler Restancen med Straffrente, forinden Fogeden (Sognefogeden, Pantefogeden) har sat sig i Bevægelse for at foretage Udpantning hos ham, dog kunde blive pligtig til ved Siden af Straffrenten at udrede et Staten, Kommunen eller Sognefogeden tilfaldende „Udpantningsgebyr“. Desuden har Skattedepartementet gjort gældende, at Reglen for Amtstueskatternes Vedkommende vilde kunne gribe forstyrrende ind i den i Henhold til Lov Nr. 124 af 20. April 1926 med udmærket Resultat indførte